

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — 3 Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.
Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошені звычайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 15 кр. від стрічки.

Шевченкові поминки колісь а щі.

І мене в семі великій,
В семі вольній, новій
Не забудьте помянути
Не злим — тихим словом.

Т. Шевченко.

(X) Трийцять дев'ять літ минуло, як пронесла ся з України сумна вість про смерть сьпірця «правди і волі», що в своїм заповіті висловив наведене в горі бажане до земляків. Долетіла та вістка і до нас в Галичину, де мало хто знав ще про безсмертного кобзаря, і з тою сумною хвилею єго «слово пламенем взялось — і по Україні понеслось — те слово чисте»... На всій Галичині спершу одна лише львівська громада справляла Тарасові поминки рік-річно і поминала єго на прилюдних вечерницях. Однак «те слово чисте» упало глибоко в молоді та горячі серця тогочасної шкільної молодіжи. Як перші християни по катакомбах, так і молоді ісповідники Тарасових ідей збирали ся в тихомолку, щоби помянути батька України — «не злим, тихим словом». І по тих закутках закривали ся, кріпили ся і росли молоді серця народним духом до трудної громадської праці, поки їм буде спроможно станути на видноці і прилюдно ісповідувати народну українсько-руську ідею. Отак було колісь.

Але перегадом розійшли ся з тих молодечих громад на весь край ісповідники сєї ідеї, переняті тим словом чистим Тарасової науки і стали сїяти зерно на рідній, чимало занедбаній та запущеній ниві. І не одному з тих народних сівачів довело ся як євангельському сівачеві, що деяке зерно впало на камінь, инше приглушило терне, але чимало таки попало на добру землю і видало добрий плід. Коли тепер по трийцяти кількох роках оглянемо ся

по краю, то не найдемо міста в рускій Галичині, ба навіть в західній часті краю (коли лише там проживає руска громада), щоби не звелічано пам'яті Тарасової, не найдемо верстви посеред рускої суспільности, де не досягнуло би і не приняло ся «те слово чисте». Оно проникло в мури духовних семинарій і натхнуло молоде духовне покоління, оживило по многих містах і місточках завмерлі і відчужені до недавна ще міщанські серця, долетіло під сільські стріхи і відбило ся там голосним гомоном, бо «у селі 'му кожда своя була хата». Так від столиці краю почавши аж до сільської читальні поминають по всіх усяодах батька Тараса, черпають з невичерпаної криниці єго духової спадщини те живуще слово, що оживляє, сцілює і кріпить до народного життя знемоцілу руску суспільність.

Але заглянемо тепер до середних шкіль, до учительських семинарій. Там молодіж не лише познакомяє ся з творами віщого кобзаря, учить ся з них тих високих ідей, які повинні бути провідною зорею в нашій народній житю, в нашій народній роботі, але она сердешна віддає честь єго незабутній пам'яті, поминає безсмертного батька України. Та не тихомолком, не по тісних закутках збирає ся маленька молада громадка шкільної молодіжи, як се було колісь, на поминки Тарасові, а вся вкупі, від малого до великого, прилюдно під проводом своїх учителів сьвяткує Тарасове сьвято. Шевченко став сьвітотчем шкільним, що шкільній молодіжи присьвічує глибокими правдами висловленими в своїх творах. І нема вже майже такої гімназії, такої семинарії учительської, де молодіж не сьвяткувала би Тарасового сьвята музикально-декламацийнимі вечерницями. Тим способом кріпить ся молодіж народним духом, переймає ся Тарасовими ідеями, які опісля, занявши прилюдні ста-

новища в суспільности, буде розповсюджувати в найширші верстви народу.

Коли при нагоді тих вечерниць Тарасових, які обходжено тепер по всім краю, згадаємо, як то було колісь, а як оно є нині, то кожде щироруске серце росте і проникає певною надією побіди народної українсько-руської ідеї. Коли оглянемо ся на ті давні часи, як то було колісь, а бачимо, як оно нині, то нашим очам увявить ся сєй поступ, який зробила народна ідея, увявить ся розвиток рускої суспільности в нашій краю, відроджене всіх її верств. А подумавши над всім тим, не потребуємо попадати в розпуку, не потребуємо усомнівати ся в успіх нашої справи, нашої народної ідеї, а можемо сьмілим і погідним оком глянути в будуччину. А зробило се те зерно Тарасової науки, яке впало і на нашу Галицьку землю і видає щораз гарнійші плоди.

Д О П И С ь.

З Самбірщини.

Перечитавши статю «Самборянина» в фейлетові «Галичанина» з дня 6. і 7. п. ст. цвітня хотіли ми махнути на ню рукою, але з огляду, що в дописі сїй бачимо як-раз тенденцію господивов в поведеню з всіми видійшими народовцями, котрих судьба занесе в Самбірщину, в район дотеперішого цілковитого раю маститих патріотів, задумали ми кілька слів посвятити сїй справі.

О що властиво ходить в сїй статі? Чи поміщено там може рецензію з представлєнь театральних, хотяйби найострійшу? Чи ходило може о поправність висловлення ся членів трупи? Чи може ходило головно о комерс, о особи народовців, високо поважаних загалом Русинів, котрі своїм дотеперішим житєм, діяльністю в хосен народа здобули так високе місце серед нас, що господин дописуватель, провівши дорогий час молодости посеред диму кавярняного,

18

ГЕНРИК ІБЗЕН.

Як ми мертві воскреснемо.

(Далі).

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Се приходить аж пізнійше, як мине напружене.

МАЯ

заспанім голосом.

Так. Полежу трохи із зажмуреними очима.

Хвиля мовчаня.

МАЯ

нараз нетерпеливо.

Страх Рубеку, — як ти можеш витримати, слухати вічно крик дїтий! І дивити ся на ті їх переверти.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Є в деяких хвилях щось гармонійного, нїби музика — в їх рухах. При всїй їх непроворности. А мені мило сидіти тут і ждати, на ті поодинокі хвилі.

МАЯ

сьмієть ся трохи глумливо.

Так, справді ти все і вічно артист.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

І я хотїв би лишити ся там на все.

МАЯ

обертаясь в бік звертаючись до нього плечима.

У нїм нема ані слїду артизму.

ПРОФЕСОР РУБЕК

уважно.

Хто не є артистом?

МАЯ

знова заспанім голосом.

А хто-ж би — той другий.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Думавш про Медведюка?

МАЯ.

Так. Ані слїду нема в нїм артиста. — Ані слїду.

ПРОФЕСОР РУБЕК

усьміхавть ся.

Нї, знаєш, сим разом твоя правда.

МАЯ

сильно, не рущаючи ся.

А який він поганій.

Виривав присорц трави і кидав її далеко від себе.
Такий поганій, такий поганій! Страх!

ПРОФЕСОР РУБЕК.

А преці ти ходиш з ним так радо всюди — на лови.

МАЯ

коротко.

Або я знаю.

Звертаєть ся до нього.

Ти також поганій, Рубеку.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Ти аж тепер відкривавш се?

МАЯ.

Нї, я бачила се давно.

ПРОФЕСОР РУБЕК

здвигає рамєнами.

Старіємо ся, Майо. Старіємо ся.

МАЯ.

Я не думаю сього. Але твої очі такі змучені, знеохочені. Коли зволиш часом глянути на мене з боку.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Ти замітила се?

МАЯ

притакує головою.

Поволи набрали твої очі сього поганого виразу; як би ти задумував що проти мене.

не є спроможний брудом, вишкробаним з свого завуженого мозку, оплюгавити їх добре імя? Се змагане оплюгавлення видійших осіб з поміж народовців так видно виступає з цілої дописі, що тратить всяке значіне початкова часть статі, в котрій г. дописуватель удає критика, удає знанє руских творів драматичних, жалуге за тим, що штук руских авторів не представлявано, жалуге над упадком трупн театральної і т. и.

Наколи-б дійсно залежало господинови на добрі театру, то не дійшов би був до таких висновків, котрі лишень ворогови сеї інституції суть до лица; наколи-б ходило єму о чистієть мови, постарав би ся наперед о знанє руско-народного язика, а не мірив би єго зі становиска »польских знатоків« нашої мови і общерусских недоуків; наколи-б научив ся в своїй буті поважання других осіб, то не висловлював би ся о других так згідно; вкінці наколи-б перебував бодай коли в товариствах руских народовців, міг би видавати суд о їх поведеню. Однак на жалє сего всего нема у него, тож суд сей мусимо прийняти за витвір глупого пиямака.

Тенденция зтероризована видійших народовців — се правило, вироблене в Самборі. Найдєсь народовець, що не піддасть ся кацапській батуті, а зачинає в котрімсь з товариств руских працювати для добра народа, то першою у них річю, підтяти єму ноги оклеветанем перед своїми, перед властною і чужими, що то меньше єго знають, щоб єго ізолювати від товариства, витворити у своїх недовіре, а у других гнів проти нєму. Ціль ясна, щоби не допустити єго до впливу, вироблення собі довіря, або що найменше вплив сеї ослабити.

Нема вже в словари їх слів, котрих би не ужили на оплюгавлюванє лучших одинців. Обвинувачують їх за братанє ся з Поляками, представляють яко шпіонів властий, новокуреників і Бог знає, ще яких ...ерців, а самі на всі заставки підлецують ся тим самим чинникам, плюгавлять свою мову, валяють болотом всі сьвятощі, аби лишень показатись правими, а противників своїх багно, в котрі самі валяють ся, обваляти, опутати і для своєї справи нешкідливими зділати. Ось диявольська тактика!

Ся тактика приймалась була в Самборі особливо за блаженної, сумної памяти, консолідації, а тепер поновно ужито єї проти новим немилым їм одинцям.

Як кожде оружє тупить ся з часом, так і сей сприт макхіявельский, званий нам добре, не видасть успіхів, бо пізнала вже громада, що ви за птиці і де ваш вирей. Дарма, що навіть удасте часом народовців, часом цілуєте ся з радикалами, а навіть, як вам треба, то і Шевченко ваш гєній. Але все, як де, перед ким, як вам треба... Не можемо загально сказати, щоби і між вами не було людий чесних, що бридять ся таким способом, але жалє, що омотані і пригноблені тероризмом одинців, не сьміють розвнутатись з наложених оковів і вповних їм упєрежденєв. Однак настане час, що свої і чужі пізнавши вас, господинове фейлетонїсти, яко праве

крило одной армії перевертнів, відплатять вам совісно по заслузі.

Народовець

З ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

З Ляцу доносять, що з нагоди вінчання Марії Людвиги Кумберляндскої з князем Максиміліаном Бадєньским, має наступити в половині серпня зїзд монархів. Цїсар Франц Йосиф обходив би саме 70-літну річницю своїх уродин. Отже на той час зїхали би ся до Гмунден цїсарі австрійский, німецкий, російский, королі грецкий і даньский, князь Валії і богато иньших князїв.

Про трансвальєку війну доносять льондоньскі телеграми, що Боєри знов цофають ся. Іменно під Вененер починають залишати облогу сего міста і уступати ся з околиці. Чи се зі страху перед висланою лордом Кітшенером підмогою обляженому містєви, чи в якій иньшій цілі — не знати поки-що. Відомо лише, що марш Боєрів відбуває ся на полудне. Може бути, що они нагло виступлять знов дєсь в більшим гурті і зададуть Англичанам прочухранця.

Між англійскими вождями зайшли непорозуміння що-до ведєня воєної акції. Проявило ся се в телеграмах, які надїсдали Булер і Варен з рапортами про борбу під Спїонскопом, рівночасно з телеграмою генерала Робертса. Начальний вожд гавить самовільне поступованє Варєна і висказує переконанє, що донеповодженє англійского оружя причинило ся, побіч трудностей терену і домінуючого становиска неприятеля, також брак організації змислу у Варєна, а заразом і ся обставина, що генерал Булер не зумів запевнити собі належної єму поваги. Генерал Робертс кінчить свою депешу похвалою для хоробрости англійского війська.

З Гаги доносить бюро Райтера, що прибутє депутатїи Боєрів не має жадної спеціальної цілі. Депутатїя сповняє лише сим частину своєї мисїї, аби відвідати ріжні європейскі двори та розвідатись про поглядя правительств що-до трансвальєської справи. Депутати відмовили ріпучо удїлення дєвникарям яких-небудь вясєнєв про ціль своєї подорожи. Дотепер депутатїя прийняла лише ті особистости, що безпосередно інтересовані в полуднево-африканьскій справі. Члєни депутатїи висказують надїю, що королева прийме їх, однак до тепер они не мають жадної певности в тім зглядї.

НОВИНКИ.

— При зміні кварталу просимо Вп. передлатників о відновленє передплати. При сій нагодї просимо також дотичних Вп. передлатників, що мають які-небудь залеглости о остаточнє їх вирівнанє. Ми зневолені оплачувати все готівкою, тому не можемо на будучє нікому удїляти кредиту, отже Адміністрация була би приневолена при дальшїм триванню залеглостей висилку часописи безусловно здержати.

— Порядок богослужєв в архикатедр. церкві св. Юра.

Великий четвер: о 9. годині рано Служба Божа св. Василя Великого; о 6. годині вечером Страсти.

— Пятниця: о 10. год. рано Часи царскі в Вєчїрнєю, при кінци обхїд з плащеницею; о 4. год. попол. надгробна Утрєня; о 7. год. веч. проповідь; о 9. год. відсєпївав хор страстїнї псалми.

— Субота: о 9. год. рано Сл. Б. св. Василя Вєл. в Вєчїрнєю; о 5½ год. веч. Утрєня Воскрєсна з обходом.

— Недїля Воскрєсна: рано читанї Служби Божи; о 9½ год. Служба сьпївана; о 5. год. попол. Вєчїрнєя з проповідїю.

— Понєдїлок: о 6. год. рано Утрєня; о 9½ г. Служба Божа сьпївана; о 4. год. попол. Вєчїрнєя.

— Вїсторок: як в понєдїлок.

— Порядок богослужєв в церкві Успєнія Прєсв. Богородиці:

— Четвер: Утрєня о 6. г.; Сл. Б. Василя В. о 11 г.; Страсти о 7. г. вечером.

— Пятниця: Часи царскі о 9. г. потїм Вєчїрнєя, обхїд з плащеницею і проповідь.

— Субота велика: Утрєня надгробна о 7. г. рано; Сл. Божа св. Василя В. о 11. г.

Недїля Воскрєсна: о 4. г. рано Утрєня Воскрєсна; Служба Божа о 8. г.; Вєчїрнєя з проповідїю о 5. год.

— Сьвітлий понєдїлок і второк: о 6, 10. і 4. г.

— Стан здоровля лат архієпископа Моравского троха поліпшив ся, однак тяжка недуга і єго старий вік будять все ще велику небезпєчність.

— Новий кардинал. В часї Великодних Сьвят складано краківскому єпископови кн. Пузинї желаня яко будучому кардиналови. Справа надїлена єп. Пузину кардинальским достоїнством відїшла вже з Відня до Риму.

— Матура в семинариях. Устні іспити зрілости в учительских семинариях сьхідної Галичини починають ся в ось яких рєчїнцях: В мужєских семинариях: в Станиславовї 5. червня, Самборї 25. червня, Сокали 2. липня, Тернополї 30. червня, у Львові для екстерїєтїв 18. червня, для учеників звичайних 30. червня. В жєньских семинариях: в Перемишлї 18. червня, у Львові для екстерїєтїв 14. мая, для учеників звичайних дня 30. червня. Письменні іспити відбудуть ся в кождїм заведенї на два тижнї перед рєчїнцем, призначєним на розпочатє устных іспитів.

— Курїоз. З Самбора пишуть нам: Якийсь агєнт «Народного готєлю» в Самборї накинув ся в «Галичанїнї» на руский театр за те, що не дав себе здєрти патріотам «Народного готєлю», а наймив дешєвше салю в польскім касинї. Побіч иньших курїозів, стрїчаємо в згаданїм фейлетонї «Галичанїна» ось який: Найбільше тїхъ язиковыхъ окрасъ слышали мы в пьєсѣ «Кляте (?) сердце», перевєденой изъ польского «Zakamienie serca» артистомъ русского театра г. Полїщукомъ». Тимчасом ся «пєса» не є перевєдом з польского, а знаною драмою нашого першого драматурга Карпенка Карого — «Бєзталанна». Ц. Полїщук «переробив» єї, вложивши до неї сьпїви і танці, змінивши назву на «Кляте сердце» та — поставивши своє імя на афіш! Видко, який «опитний» господин дописуватель, що накидає ся на критика руского театру, в знаню нашої драматичной літератури. Через своє невїжєство замїт що-до язика, звернений на адресу п. Полїщука, зробив не кому другому, а Карпенку-Карому! Ну, господин!, ви промахнулись ся.—На всякий спосіб «Руска Бєсїда» не повинна допускати до такої фабрикації «пєс». Сего вимагає хотє би справедливість супроти «правдиного» автора.

— Зьвірство. Концепїста львівської поліції п. Г. повідомлено в ночі з дня 13. на 14. с. м., що в стайнї при улиці св. Антонія ч. 11. вояки, що стоять там на квартирі, замкнули якусь жєнщину, котра голосом повним рознуки кликала о поміч. Пан Г. послїшив сєйчас на вказанє місце і застав дійсно зачинєні двєрї стайнї, а з середини чув приглушенї стони жєнщину. Мєшканці дому добивали ся до брами, але вояки не отвїрали. Нічого не помогла також інтервенция комісаря і він удав ся на головний одвах, щоби звїдтам вислано війскову патрулю. Однак офіцїр, командант одваху, заявив, що інтервенция в сїй справі належить до поліції і доперва по довнїм торзї рішив ся вислати патрулю для вїсвободженя жєртви з рук зьвірских вояків.

— Полїціянти злодіями. В Тернополї увязнив комісар п. Сїтка трєх міських поліціянтів: Мнєха, Остапчука і Андрущака. Ся трїйка замїсть сторожити чуже майно, сама допускала ся в ночі крадежїи з вломанєм.

— На високім замку у Львові жовнїр поліційний побачив вчєра коло полудня завішену на деревї жінку. Вісильниця ще рухала ся в передсмертних судорогах. Жовнїр відрізав запаску, на якій дєспєратка була завісила ся, і по якїмсь часї она прийшла до себе. Коли відзискала сьвідомість, почала проклинати жовнїра, що не дав єї умерти і він він міг спостєрєчи ся, она скочила до глубокого яру. Сим упадком потовкла ся сильно так, що жовнїр мусїв завізвати ратункову стацию, котра перевєзла завязту самоубийницю до шпиталя. Житю нещасливої жєнщину

ПРОФЕСОР РУБЕК
Так?
приязно, але поважно.
Ходи і присядь ся до мене, Майо. Поговоримо собі трохи разом.
МАЯ
підводить ся дрібку.
Чи можу сїсти на твоїх колїнах? Як у перших роках?
ПРОФЕСОР РУБЕК
Нї, годї. Могли би побачити нас з готєлю.
Посудавть ся трохи.
Але тут на лавцї можеш сидїти при менї.
МАЯ
Нї, дякую; радше вже буду лежати. І відсїчую дуже добре.
Дивить ся питаючим зором на нього.
Ну, так про що хочеш говорити?
ПРОФЕСОР РУБЕК
починає поволи.
Як ти думаєш, чому я рішив ся на сю подорож?
МАЯ
Ну, — ти говорив вправдї між иньшим, що се буде незвичайно корисне для мене. Але —

ПРОФЕСОР РУБЕК
Але? —
МАЯ
Але тепер, Бог сьвідок, не вірю, аби се була причина.
ПРОФЕСОР РУБЕК
Лише?
МАЯ
Тепер гадаю, що се стало ся ізза тої блїдої жінки.
ПРОФЕСОР РУБЕК
Добродїйки Сатов?
МАЯ
Так, ізза тої добродїйки, що ступає нам по запятках. Вчєра вечер виринула і тут! також.
ПРОФЕСОР РУБЕК
Але що-ж ти плєтєш!
МАЯ
Ну, ти-ж знав її так дуже добре. Довго, заки ти ще мене пізнав.
(Далї буде).

не грозить небезпеченство; називаєся Салька Бартезель і належить — до легкого світа.

— **Руский еміграційний дім в Нью-Йорку.** Американська «Свобода» пише: Наших людей приїжджає тепер більше з краю, варто би, щоб ті, що кажуть, що нам не треба еміграційного дому і не хотять нічо на ту ціль дати, пішли подивити ся на той плач, який мож бачити коло «касель-гарди». На днях зайшов я там, дивлюсь, стоїть кількоро людей заплаканих і говорять по руски. Я запитав їх, чого плачуть. «Та бо — каже в літах чоловік — не хотять випустити моїх двох снаїв, бо я не маю тільки грошей, щоб з ними дальше поїхати». Там знову стоїть чоловік з карткою в руці, що єго випхано з офісу. Картка ся була телеграма від єго кривого, що до него телеграфовав, щоб прийшов до него до «касель-гарди». Чоловік знакомий мені, тож питаю єго за що єго вигнали. «Або я знаю — каже — вчєра був єм, казали днєсь прийти, а днєсь прийшов-єм, то мя вигнали! і не знаю, що робити, біда, бо після єм знакомому шифкарту, то як вернуть, то мені все пропаде». Обом я їм порадив, щоб пішли до шольского агента і просили, щоб, коли будуть кликати їх знакомих, забрав їх. Бо в «касель-гарді» що дня кличуть всіх, хто має гроші, адрес: і добре перед комісією справить ся, то їде дальше, а хто не має грошей, не має адреси, той зістає, а як агент скаже, що єго бере і буде відповідати за се, що сей чоловік дійде там, де хоче, то єго пускають, а ні, то назад до краю. Но до тепер ще було яко-так, бо «касель-гарда» стоїть на березі моря, то скорше хтось міг дати раду. Но від має, коли всі емігранти будуть виходити на острів до нової «касель-гарди», де крім агента, ніхто не буде міг прийти, то доля емігрантів буде о много гірша, ддятого тепер, коли і ми стараємо ся о свого агента і о дім для емігрантів, повиннісьмо всі по можности підтримувати зачате вже діло.

— **Вісти з Америки.** Дівоче братство св. Ольги в Новім Йорку досить добре розвиває ся. Богато розумних дівчат тепер приступало до братства. Всі повинні там належати! — Тутешні хлопці належачі до товариства ім. Ів. Наумовича, задумують заложити тут руску банду. — Ті хлопці, що тут недавно поприїжджали, учать ся робити цигари. Деякі вже добре заробляють. — В Брукліні все тихо. Дівоче братство зачинає поступати раком, мужське розвиває ся. — Юнкерські ладять ся на великий празник-кермеш на день 30. мая, коли то відбуде ся посвяченє їх церкви. (В. Г.)

— **Вавель.** По закритю соймової сесії виїде 5. цвітня маршалок Бадені до Кракова, щоб переняти Вавель з рук військовости. Війско уступить з королівского замку за ціну 1,650,000 зр. які заплатити край за будову нового військового шпиталю і касарень. 400,000 зр. з тої суми покрие Краків.

— **Угорські Славяне** можуть бути горді на себе. Славу їх тривокости розніє на днях секційний радник угорского міністерства внутрішних справ, п. Бексіч (здає ся оригінальний мадяр-ембер). Сей панок чи панич видав іменно на днях брошуру, в котрій подає бар. Сельови всілякі способи до змадяризованя угорских Славян. Андрані, Тіса, Бекерле та Банфі були друнями в очах Бексіча, що при всяких можливих репресаліях не були в спроможности, зничити се погане племя в мадярскім глибоі. Аж Бексічови повелось винайти средство на затрату Славян, а средством сим є — закупно через скарб карпатских лісів, тербленє їх, відтак парцеляция тих просторів і витворенє на сих грунтах мадярских селянських майоратів. Бексіч каже, що на винищенє Славян треба ужити сих самих средств, яких уживали колись Англичани проти американських Індієць, се значить ся: Славянам треба забрати всю землю і всі відтак сколонізувати нааприкотованими Мадярами. Чи п. Бексіч случайно не маяк? — сего не знаємо. Але він мабуть перестиг пруских гакати-стів, не в розумі, але в звір'ячій нетерпимости. Тількож — *vana sine viribus ira.*

— **Новий сензаційний процес.** о — рахункові неточности відбуде ся небавом у Львові. В поінформованих банкових кругах львівских говорять, що в минулу пятницю увійшло до львівской прокураторії донесенє за домаганєм о доходженє в справі ліквідації б. галицкокого кредитового банку. Донесенє се вийшло від акціонерів галицкокого банку для торговлі і промислу і акціонерів б. банку кредитового, котрі виступили з замітами проти способу, в який переведено ліквідацію кредитового банку. *Es stinkt wieder im Hause Dnepemark.*

— **Тернопільські жиди** ще ждуть на мессию. До Тернополя прибув з Берлина місіонар, пастор Шмайсер, і оголосив афішами, що буде говорити о будучности жидів. Се стягнуло много сіоністів, котрі думали, що пастор належить до їх приклонників. Завід настав скоро і появив ся в дуже бурливий спосіб. Пастор почав розводити ся: чи мессия, обіцяний в старім завітї, вже явив ся, чи ще не явив ся і чи в загалі коли прийде? Вкінці розсудив сю важну kwestію згідно з біблією. Але ледви тільки заявив своїм слухачам, що дармо чекають на мессию, в сали

понаеслись крики, свист, писканє і жиди зачали співати сіоньську пісню. Перестрашений пастор утік, а тернопільські жидки рішили чекати на мессию...

— **О спадщину.** На Буковині помер дня 13. с. м. Александер Фльондер, властитель більшої посілости в Глинниці, а загальним єго спадковцем лишив ся єго син, котрий є нотарияльним кандидатом у Відні. Покійник зробив крім того 32 записів, а крім того записав інтернатови для румуньских хлопців 1000 К. ренти. Справа спадщини по Фльондорі стала ся предметом інтерпеляції в буковиньскім соїмі, де пп. Николай Василько і товариші поставили були слідоучу інтерпеляцію: В ночи дня 27. марта с. р. явило ся у тяжко тоді недужого властителя більшої посілости Александра Фльондора в Глинниці двоє панів (урядників державних), котрі старали ся наклонити тяжко недужого, чтобы свій маєток записав на користь інтернату для румуньских хлопців. В тій цілі хотіли они використати напружені відносини, які були межі ним а єго одиноким сином. Лиш інтервенції тутешного адвоката д-ра Генриха Лупула треба завдячувати, що заходи обох панів позістали без успіху. А хоч один з тих панів пробовав відтак дня 7. цвітня с. р. ще раз наклонити недужого до своїх цілей, то однак п. Іван Тавора вигнав єго з хати. Інтерпелянти запитують президента краю, чи таке поступованє зі сторони урядників державних можна допускати, і що задумє п. президент зробити, чтобы перешкодити подібного рода случаям.

— **Павлія Лукна,** одна з найславнійших, кольоратурових співачок, котра заложила відтак школу співу у Відні, поховзнула ся на Грабені на лупині з помараччі і упала так сильно, що ратушкова стація мусіла єї відвезти до дому. Лікарі сконстатували тяжкі внутрішні ображеня, а стан недужої є небезпечний.

— **До убійства в Хойницях** (Кюніц). З Берлина вістять, що 17. цвітня увязнено якого-то Ізраельского під замігом, що він допустив ся поганого злочину на ученику Вінтері. Віднайдено вже і голову убитого, завинену в шарий пакунковий папір. Голову нашли случайно діти в часі забави на сіножаті.

— **На дні моря.** Гості, що думають навістити париску виставу, не забудуть певно віддати ся вражіню, яке міг би мати потонувший в океані, наколи би на дні моря міг ожити. Париска вистава постарала ся о таку ілюзію. Дно моря уміщенє в просторій зеркальній сали а шклянною стелею, над котрою в воді плавають всякого рода великани-риби, раки і вся морська сволоч. В зеркалах відбирають ся ті всі живо-твини так численно, що зрители годі їх дочислитись. Сала, здає ся, не має кінця. На дні ростуть коралі, по скалах поначіпляні всякі мушлі, а з боку уставлений в природній величині розбитий і потонувший корабель. В сали панують підводні сумерки. Зеркала закриті зелєними тюлями. По сали роздає ся навіть вона солоної води морської. Все рухає ся, вганяє за собою, а від часу до часу перепливають в дали морські жєнщини, чудної краси і статі, залицяють ся до зрителья і надать єго до себе. Треба лише трохи фантазії, а зритель може пересвідчити себе, що він случайно потонув в морі і находить ся в не коньчє немилім товаристві.

— **Дрібні вісти.** Дня 13. с. м. в полудне зривала ся буря з дошем, градом і громами над сєлами Нуце і Кругів під Зборовом. В Нуци грім ударив в двірську стайню, попри котру згоріла і шона. В огни погибло 7 коней, вся упряж, вози, повози і господарєке знарядє. Підчас ратунку попарив ся тяжко один селянин і повномочник дідача Скурницький. Пожежа грозила також руському приходству в сусідстві. — В селі Острові під Перемишлем вибух оподі огонь, що при сильнім вітрі міг розширивтись і на ціле село. Завдяки енергічній акції сторожи огневої, що наспіла з Перемишля, огонь зльокалізовано так, що згоріла лише коршма, селянська хата і дві стодали. — Буковинський соїм ухвалив для товариства «Руска Школа» в Чернівцях 400 корон, а для товариства «Руска Бєсїда» 600 корон за-помоги. — В Коломиї заведено газове освітленє. — Міністерство внутрішних справ скликало до Відня анкету в справі реформи антикарєтва. Засіданя анкеті відбудуть ся в днях від 18. до 22. цвітня. — Оноді в ночи згорів тартак в Побережю коло Маріямполья. — Від 1. червня буде курсувати експресовий поїзд між Віднем а Парижом. Ізда буде тривати 28 годин і 25 минут. — В Берні моравскім устроїли соціяльні демократи демонстрацію за загальним правом голо-сованя. Поліция розігнала демонстрантів, причім увязнила кілька осіб. — До польскої проці до Риму записало ся півтора тисяч осіб. Путники зложать Папі 14,000 корон титулом Петрового гроша. — Міністер залізничих доріг Вітек виїхав до Дальмації через Триєст.

Телеграми.

Тарнів, 18. цвітня. Наві відбули ся похоро-ни єс. єпископа Лобєса. На похорони прибуло

велике число священиків зі всіх дицезій. Зі Львова приїхав краєвий маршалок гр. Ст. Бадєні, член виділу краєвого Вайгінгер, віцепрези-дент намістництва Лідль і шеф президиального бюра в намістництві Мавтнер; з Кракова прибув єпископ кн. Пузина і головний командант вій-ска Альборі, а з Перемишля єпископ-суфраган єс. Пельчар.

Відень, 18. цвітня. Цісар навістив вчєра Филипа кн. Віртембергского і єго подругу і ви-явив їм жаль по причині смерти їх внуки, Ма-рії Елисавети.

Відень, 18. цвітня. Міністерство призво-лило бельгійскому акційному товариству під фір-мою «Compagnie austro-belge de petrole» вести свої інтереси в Долитавщині. Товариство се має свою центральну стацію в Стрию.

Прага, 18. цвітня. Після «Nar. List-ів» пра-цює міністерство над проєктами до законів в справі управильненя язикових відносин у держав-них властях в Чехії і на Мораві. — Збори ви-борців в Гогенмаут, на котрих промовляв пос. Соколь (звісний радикал), осудили дуже остро опортуністичну політику молодчєского клубу, іменно участь чєских послів в мировій конфе-ренції і вівзвали пос. Соколя до заснованя окре-мого радикального клубу чєских послів в дер-жавній радї.

Відень, 18. цвітня. Говорять тут загально, що парламент збере ся 8. мая. Передтим скли-чє др. Кербер мирову конференцію.

Лїберец, 18. цвітня. Послїдні збори вибор-ців, на котрих промовляв Праде довели (?) до розлому межі націоналами а Шенереріянами.

Москва, 18. цвітня. Москва лагодить ся на дуже світле прийатє царя. Війскові ревії, балї, обїди, театральні представленя і ілюмінації бу-дуть на днєвнім порядку.

Париж, 18. цвітня. Президент Любе наві-стив вчєра російський відділ на виставі в Тро-кадеро. Любега повитав рос. амбасадор, гр. Уру-сов. Присутні були також ємірі Хіви і Бохарн. Музика грала на перемиңу «Боже царя храни» і марсїлійнку. Урусов вручив Любетови мапу Фран-ції, виковану в марморі і висаджену самоцві-тами. Президент подякував і приняв сей гости-нець царський яко знамя приязни обоїх держав. При вході до російского сєда піднесєно Любе-тови хлїб і сїль.

Париж, 18. цвітня. Всім чернєчим товари-ствам зборонило правительство мішати ся до політичних справ, видавати часописї, творити комітети виборчі і т. д. Є се вислїд політичної акції, за яку в своїм часі взяли ся асумпціонїсти.

Рим, 18. цвітня. Вчєра відкрито другий ін-тернаціональний конгрєс для християнської арх-єєлогії.

Льондон, 18. цвітня. Англієскі війська виру-пили в поміч Венєнероєв. Бєри радї би відсту-пити від облоги міста, однак Олівєр противить ся сєму бажаню. Робертє недоволений з воен-ної акції Булєра і Варєнса в Наталі (по бою під Спїонскєп). Робертє осуджує іменно нероз-важні военні пляни Варєнса.

„65 кр.“ пів кіля незрівнаної доброти нави ароматичної, рівнаючій ся най-ліпшим родам, до набути лишєнь в торговлі **ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО** у Львові, ул. Баторія ч. 2. 21—30 5 kg. мішочки franco до кожної стації поштової.

„Леонардівка“ незрівнаної доброти, ста-ра житня горівка — бу-телька 1 зр., пів бутельки 50 кр. Поручає торговля **ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО** Львів, ул. Баторія ч. 2. 21—30

Знаменитий коняк французский кура-ційний відзначє-ний на львівській виставі, ціла фляшка 3-50, пів фляшки 1-80, чверть фляшки 1 зр., набути мож-лише в торговлі **ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО** Львів, ул. Баторія ч. 2. 21—30

Помимо що вовна і розгар подоро-жіли о 30% — продає, поки старчить, ковдри і матраци по давних низьких цінах лишє спеціяльва робітня і ма-газин постєли **ЙОСИФ ШУСТЕР** 3—30 Львів, Копєрника ч. 5. Цінники даром.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6:10	а	Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова		6:20	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
6:50	з	Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		6:15	до	Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
7:10	з	Зимної-води		6:30			дв. Підзамче
7:40	з	Янова		2:45	до	Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
7:55	з	Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:30	8:45	до	Кракова (Відня, Варшави), Стружа
7:44	з	Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	до	Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
8:05		на дв. головний		9:25	до	Янова	
8:15	з	Сокаля, Рави рускої		9:35	до	Підволочиск, Бродів, Гусятини дв. Підз.	
9:00	з	Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:53			дв. гол.
11:15	з	Ярослава і Любачова		10:10	до	Беззця, Рави рускої, Сокаля і Любачова	
1:50	11:55	з	Іцкан, Чернівців і Станиславова	12:50	до	Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.	
	1:01	з	Янова			тільки в неділі і свята	
	1:40	зі	Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно	2:15	до	Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята	
2:20	5:15	з	Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	9:45	до	Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2:35	5:40		на дв. голов.	2:55			
	5:55	з	Сокаля, Беззця і Любачова				
Ніч							
8:45	6:10	з	Кракова (Відня) Самбора, Хирова				
	6:20	з	Іцкан, Сучави				
		з	Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята	12:50	6:21	до	Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави
	7:58				6:40	до	Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.
	8:15	з	Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно		6:50	до	Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.
		з	Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		7:00	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
	8:14	з	Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.		7:10	до	Сокаля і Рави рускої
	9:21	з	Кракова (Відня, Берліна), Сянока, Пешту		7:20	до	Тернополя дворець головний
	9:55	з	Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави		7:42	до	дворець Підзамче
12:30	10:10	з	Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		7:47	до	Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900
	10:25		на дв. голов.		8:35		1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.
	10:30	з	Лавочного (Пешту) Хирова		9:10		1. чер. до 30. жов. в. . . і св.
	12:10	з	Скольного, Калуша	2:36	10:40	до	Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави
	3:05	з	Підволочиск на дворець Підзамче		10:50	до	Кракова (Відня, Варшави), Ся на
	3:30		на дворець головний		11:10	до	Підволочиск, Бродів дв. голов
2:16	6:00	з	Кракова (Відня), Самбора, Сянока		11:32		дв. Підз
					4:10	до	Кракова (Відня, Берліна)
					5:50	до	Брухович від 7. мая до 10. вер. т. в дні б.

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський рівнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. б) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Я Анна Чільяг

з моїм 180 сантим. довгим, густим великанським волосєм «Льорелія» одержала тї по 14-місячнім ужитю помади винайденої мною. Помаду сю узнали усі найславніші поваги, яко одинокое средство проти випаданю волося, як також для скріпленя поросту цибульок; у мушин скріплює повний та буйний поріст борода і надає волосям в коротці природний полиск та густість і хоронить заравом перед вчасним сивнем волося до найпізнійшої старости.

Ціна одного слоїка 1 зр., 2 зр., 3 зр. і 5 зр.

Висилає почтою що дня за попередним присланєм належитости або за послїплатою просто з фабрики.

Anna Csillag,
Wien I, Seilergasse Nr. 5.

8-20

**ПЛАШІВСКА
парова фабрика
дахівок і цегол**

Стоваришене зареєстр. з ограниченою порукою,
Бюро в Кракові, ул. св. Гертруди ч. 8
порукає:

дахівки подвійні гальцьовані — системи вікербергської — барви червоної або чорної;

пурки дрекові різної величини;

Доставу дахівок обіймає для вигоди П. Т. разом з критем.

Цінники і прїбки висилає даром.

Упрашає о численні заморєня

8-20

Заряд.

**Товариство взаїмного кредиту
„ДНЪСТЕРЪ“**

стоваришене з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10
(дім „Просьвіти“).

уділяє позички за оплатою 5½% і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителїв або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першїм місци, до сплати в ратах на 3 до 10 лїт. Священики, не посїдаючи реальностей, мусять крім поруки двох ручителїв предложити єще полїсу житєву; обезпечитись можна через «Днѣстеръ» в Товариствї взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбїнацій.

Згадає Товариство приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%.

Удїл членський вносить 50 кор., вишове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Днѣстерѣ».

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Днѣстерѣ».

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНЪСТЕРЪ“

перше і одинокое руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовеньству і всім вірним Впреев. Митроп. і Преев. Еп. **Ординариатам** всіх трех епархїй, обезпечає будинки, уряджене домашне, скот, господарскї знаряди, збіжжє в зерні і соломї, сїно в стогах і будинках против шкїд огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вносить:

Фонд резервовий	245.814	кор.	52	сот.	} 486.145 кор. 92 сот.
Резерва премїй	148.480	—	—	—	
„ спеціальна	1.884	—	80	—	
Фонд основний	72.000	—	—	—	
„ емеритальний	18.166	—	60	—	

Тарифи «Днѣстра» дуже умірковані, услїва обезпечень користві, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року вносили виплаченї шкоди 1,669.565 кор. 88 сот. Полїси «Днѣстра» приймає Банк красвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечитись через «Днѣстеръ» в Товариствї взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услїва, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає полїси і квїти в рускїм язичї.

Зголошеня о удїленя агенцій в окрестностях де нема близько агентів «Днѣстра», приймає ся. «Днѣстеръ» виплатив агентам по конець 1899 р. провізївї 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»)

Важне для всіх!
На- **КАЛЬОШІ** найгірше правляє **знищені**
як також мужеску, дамску і діточу обуву.
виконувє

Чоботи для духовеньства по як найприступнійших цінах.

З провінцій вистає старий оказ на міру.

ЛЕВ НОВОСАД, Львів, ул. Крута 7.